

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 22. Henrici Regis Liber pro asserendis septem Sacramontis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

cunctis, [qui eos confutare vellent, le- Sæcul. XVI.
gendi facultatem concederet. Lubens A C. 1521.
annuit Pontifex, ignarus quidem, quod
Rex Henricus adversus hunc hæresiar-
cham ipse in literariam arenam descen-
surus esset. Dabat Leo X. hac super re
litteras Apostolicas die decima quinta A-
prilis Anno Salutis millesimo quingen-
tesimo vigesimo primo.

§. XXII.

*Henrici Regis liber pro asserendis se-
ptem Sacramentis.*

Scriptit itaque Henricus polemicum *Cochl. ann.*
tractatum de septem Sacramentis ab *1522. p. 43.*
Ecclesia Catholica propositis, doctum-
que volumen suum summo Pontifici nun-
cupavit, ac Mense Octobri Anno Domi-
ni millesimo quingentesimo vigesimo pri-
mo offerri voluit. Nonnullorum opinio
fuit, hunc librum nonnisi sub nomine
Henrici VIII. fuisse editum, re tamen
ipsa ab Eduardo Lee elaboratum. *Ve- Sleid. in com.*
rum id prorsus incertum est; Henricus *l. 3 p. 78.*
enim adhuc junior Philosophicis, ac *Pallav. hist.*
Theologicis disciplinis, eo quod ab Hen- *Conc. Trid.*
rico VII. ad sacram militiam destinatus *l. 2. c. 1.*
esset, egregiam navavit operam, ut ideo
haud dubitandum sit, Regem hujus lu-
cubrationis auctorem fuisse, licet forte
cujusdam præclari Theologi auxilio ute-
Hist. Eccles. Tom. XXXIV. E. retur.

Sæcul. XVI
A.C. 1521.

retur. Verum quidquid demum rei subfit, id saltem dubio caret, quod Henricus solidis S. Thomæ Aquinatis principiis innixus egregio prorsus conamine defendat, suisque argumentis indulgentias, summi Pontificis potestatem, septem Sacramentorum numerum, aliosque articulos hucusque a Luthero impugnatos, confirmet. Præprimis redarguit Lutherum, quod sub primis auspiciis indulgentias sub obtentu pœnitentiam extollendi depresserit, nunc vero omnino asserat; *illas ad nihil valere præterquam ad perdendam hominum pecuniam, ac Dei fidem.* Fatetur quidem idem Rex, quosdam forte in illarum promulgatione abusus irrepfisse (*); eas tamen illis, qui debite eisdem utuntur, proficuas esse demonstrat, ac asserit, quod neutiquam, quin debita erga Sedem Apostolicam submissio violetur, permitti possit, ut

(*) Bzovius in suis Annalibus Ecclesiasticis ad hunc annum Henrici Regis libellum ad annum 1521. num. XVI. integrum recitat, nihil tamen de ejusmodi abusus reperitur, nisi forte ad hunc sensum detorquere placeat hæc Regis verba: *Quantumvis disputentur Indulgentiæ Pontificis.*

ut suprema ejusdem in Ecclesia auctori-
tas in controversiam vocetur (*).

Sæcul. XVI.
A.C. 1521.

Postea subjungit, quod Lutherus
haud obscure prospexerit, nullatenus
Sacramenta impugnari posse, quamdiu
visibile caput, quo illa firmarentur, sub-
sisteret, ideoque ut hoc obstaculum haud
superandum eluderet, tandem in sum-
mos Pontifices insurrexerit, ac eos,
quos primo ex jure divino suprema po-
testate instructos agnovisset, postmodum
nonnisi ex hominum lege Superiores es-
se docuerit, denique ad tantam, eam-
que maximam devenerit petulantiam,
ut ex septem Sacramentis quatuor uni-
co veluti ictu resicaret, ac de quinto tam
superbe disserteret, ut illud, si aliquam-
diu adhuc subsisteret, id nonnisi Luthe-
ri benevolentiae deberi indicaret (**).

E 2 Præ-

(*) Hæc rursus ibidem non reperio, illa
unice verba leguntur: *Non tam injuriosus ero
Pontifici, ut anxie, & sollicite de ejus (sum-
mi Pontificis) jure disputem, tanquam res ha-
beretur pro dubia.*

(**) Verba Henrici Regis propria hanc in
rem sunt sequentia: *Ista duo capita de tollen-
dis prorsus Indulgentiis, & auferenda potesta-
te summi Pontificis, quantumvis impia sint,
Lutheri tamen nonnisi precludia sunt ad Sacra-
menta perimenda. . . . In hoc libro protinus*

Sæcul. XVI.

A.C. 1521.

Præterea, inquit Rex, *Sacramentum Corporis Christi vocari vult Sacramentum panis, quamvis SS. Patres docerent, quod licet figura panis & vini in Altari videatur, nihil tamen aliud, quam caro & sanguis Christi credenda sit.* Hoc autem dicendi genere Lutherus sibi viam stravit ad pernegandam transubstantiationem, atque a Missa id, quod præ ceteris pretiosissimum habet, nimirum rationem Sacrificii, abstulit, nec minus docuit bona opera ad justificationem nihil prodesse, hac vero doctrina cunctos peccatores in suis sceleribus magis obduratos reddidit. Præterea *fidem ipsam nihil aliud facit, quam flagitiosæ vitæ patrocinium, seu potius omnia peccata sub fide contegit, ac horrendis corruptelis Ecclesiam, Statumque inficit, dum subditos a votorum, quæ Deo reddiderunt, obligatione, necnon ab obedientia Superioribus debita eximit, atque a Sacramento poenitentiae difficiliore duas partes eliminat, scilicet confessionem, & satisfactionem, ipsamque Confirmationem & Matrimonium e Sacramentorum albo expungit.* caussatus, non satis claro (nimirum progenio suo) S. Scripturæ testimonio eisdem

ex Sacramentis septem tantum reliquit tria, nec ea tamen nisi pro tempore, nimirum significans, illa etiam ipsa propediem sese sublaturum.

dem Sacramenti rationem attribui. Præ-
 ter hæc Lutherus Sacerdotium evertit, Sæcul. XVI.
A C. 1521.
 omnesque fideles ex æquo Presbyteros
 esse docet, nulli alteri innixus rationi,
 quam cuidam perperam intellecto sacri
 Codicis textui, qui, si in sinistro Luthe-
 ri sensu acciperetur, *ea ratione qua om-
 nes Christiani Sacerdotes sunt, eadem etiam
 omnes Reges forent*; Postremo tandem ex-
 tremam unctionem Sacramentum esse
 negare constituit, cum vero eidem Sa-
 cramenti rationem competere, ex S. Ja-
 cobo apertissime demonstrari perspice-
 ret, hæc Apostoli verba enervare præ-
 sumit, dicens, illius epistolam inter Ca-
 nonicas haud reputari.

§. XXIII.

*Henrici VIII. liber Pontifici
oblatus.*

Hoc doctum Henrici Regis volumen
 summo Pontifici in pleno Patrum
 Senatu offerebatur. Acceptabat illud
 Papa non sine ingenti animi sui gaudio,
 usque adeo in elogia effusus, ut hunc
 libellum SS. Augustini & Hieronymi o-
 peribus æquiparare haud dubitaret. Pau-
 cis post diebus Leo Cardinales con-
 vocabat, ut de debito tam præclarum,
 quod Angliæ Rex Ecclesiæ præstitisset,